

นิพนธ์ต้นฉบับ

ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

กฤติยา พलगวัน *, สุวลี ไล้วิกรณ์** และประสาท แสนไชย ***

* งานบริการการศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ** ภาควิชาโภชนวิทยา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

*** งานนโยบายและแผน คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1) ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาที่เป็นตัวเงินและค่าเสียโอกาสทางการศึกษา 2) เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในแต่ละชั้นปีและแต่ละหลักสูตร 3) พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษา และ 4) สภาพปัญหาและความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่ศึกษาในปีการศึกษา 2551 จำนวน 350 คน โดยใช้แบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละและ One-way ANOVA เพื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักศึกษาแต่ละชั้นปีและแต่ละสาขาวิชา

ผลการศึกษา พบว่า ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต ตลอดหลักสูตรเฉลี่ย 368,024.14 บาท/คน โดยสาขาวิชาวิทยาศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อม มีค่าใช้จ่ายตลอดทั้ง 4 ปี เฉลี่ย 360,047.35 บาท/คน โดยเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการศึกษาโดยตรง (เพื่อดำรงชีพ) เฉลี่ย 233,533.04 บาท/คน และค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาโดยตรงเฉลี่ย 126,514.31 บาท/คน สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยตลอดทั้ง 4 ปี เฉลี่ย 376,000.94 บาท/คน โดยมีค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการศึกษาโดยตรง(เพื่อดำรงชีพ)เฉลี่ย 238,646.72 บาท/คนและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษาโดยตรงเฉลี่ย 137,354.22 บาท/คน สำหรับค่าเสียโอกาสทางการศึกษาของนักศึกษา พบว่า ตลอด 4 ปี มีจำนวน 235,952.40 บาท และนักศึกษาแต่ละชั้นปีมีค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาทั้งสองสาขาวิชามีการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันระหว่างภาคต้นและภาคปลาย โดยนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อม มีค่าใช้จ่ายภาคต้นมากกว่าภาคปลาย ร้อยละ 97.54 และสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีค่าใช้จ่ายภาคต้นมากกว่าภาคปลาย ร้อยละ 86.90 ส่วนสภาพปัญหาและความต้องการของนักศึกษา พบว่า สภาพปัญหา 5 อันดับที่สำคัญได้แก่ ปัญหาด้านการเงิน ด้านการเรียน ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านร้านค้าและบริการ และด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ส่วนความต้องการของนักศึกษา 5 อันดับที่สำคัญได้แก่ กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา การจัดหาทุนหรือสถานที่ประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา การจัดหาทุนทำระหว่างเรียนเพื่อเพิ่มรายได้ กองทุนส่งเสริมการประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา และการจัดหาเอกสาร ตำราเรียน และอุปกรณ์ให้เพียงพอ

คำสำคัญ: ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา, นักศึกษาปริญญาตรี

Original Article

The Expenses of the Bachelor of Science (Public Health) Students in the Faculty of Public Health, Khon Kaen University

Krittiya Phlangwan *, Suwalee Lowirakorn ** and Prasat Seanchai ***

* Academic Services Section, Faculty of Public Health, Khonkaen University

** Department of Nutrition, Faculty of Public Health, Khonkaen University

*** Plan and Policy Section, Faculty of Public Health, Khonkaen University

Abstract

This survey research aimed to 1) study the expenses in education in the aspects of money and loss of opportunity cost, 2) compare the expenses spent among each years 3) study the behavior in spending money of the students and 4) study the expenses' problems and the needs of the Bachelor of Science (Public Health) students. The samples were 350 Bachelor of Science (Public Health) Program in Sanitary Science and Occupational Health and Safety students studying in the academic year 2008. A questionnaire was used as a research instrument. The data were analyzed by basic statistics: mean, percentage and One-way ANOVA was used to compare the expenses of the students in different level year.

The results were shown that the average expenses throughout the course of the Bachelor of Science students were 368,024.14 Baht per each student. The expenses for Bachelor of Science (Public Health) Program in Sanitary Science within 4 years were 360,047.35 Baht per each student. The expenses can be divided as the expenses that did not directly include in the education (make a living): 233,533.04 Baht per each student and the expenses that directly include in the education: 126,514.31 Baht per each student. The expenses for Bachelor of Science (Public Health) Program in Occupational Health and Safety within 4 years were 376,000.94 Baht per each student. The expenses can be divided as the expenses that did not directly include in the education (make a living): 238,646.72 Baht per each student and the expenses that directly include in the education: 137,354.22 Baht per each student. The loss opportunity cost of the students throughout 4 years was 235,952.40 Baht. The expenses spent among non different level were different at statistical significance level at 0.05. For the behaviors in expresses spending of the students, it was found that there was a difference between the expresses in the first and second semesters. The students of Bachelor of Science (Public Health) Program in Sanitary Science had higher expenses in the first semester than those of the second semester: 97.54 percent. The students of Bachelor of Science (Public Health) Program in Occupational Health and Safety had higher expenses in the first semester than those of the second semester: 86.90 percent. Regarding the expenses' problems of the students, it was revealed that 5 important problems were money problem, problems in studying, extra activities' problems, shops and services problems and safety in life and possessions problems. According to the needs of the students, there were 5 important needs: loan for study, jobs provided after graduation, job provided during study, the foundation supporting careers after graduation and textbook and stationery provided sufficiently during study.

Keyword: *expenses of education, bachelor degree*

บทนำ

การศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งทำให้บุคคลมีประสิทธิภาพในการทำงานที่ดีขึ้น การขยายตัวทางเศรษฐกิจมิได้เกิดจากการเพิ่มทุนและแรงงานเท่านั้น ยังมีตัวแปรอื่นๆ ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ตัวแปรดังกล่าวเชื่อกันว่ามีคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์หรือทุนมนุษย์รวมอยู่ด้วย ซึ่ง Schultz (1961) และ Denison (1982) ได้ศึกษาคุณภาพของแรงงานกับอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ซึ่งสรุปได้ว่า ค่าใช้จ่ายในการลงทุนทางการศึกษามีความสำคัญกับอัตราการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก การลงทุนการศึกษาจะทำให้ประสิทธิภาพการผลิตของแรงงานเพิ่มขึ้น มีความชำนาญในสาขาวิชาชีพ ยกกระดับฝีมือแรงงาน และการยกระดับทางสังคมก่อให้เกิดโอกาสในการเพิ่มขึ้นของรายได้ และสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น (Cohn, 1979) การลงทุนทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายต่างๆ ดังนี้ คือ 1) ค่าใช้ในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยทั้งหมด 2) ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาจะต้องจ่ายขณะที่เป็นนักศึกษา 3) รายได้ที่ควรจะได้จากการทำงาน หากมิได้ศึกษาในมหาวิทยาลัย 4) ดอกเบี้ยจากรายได้ที่ควรจะได้จากการทำงาน และ 5) ดอกเบี้ยจากเงินค่าใช้จ่ายในการศึกษาทั้งหมดของมหาวิทยาลัยและนักศึกษา (อภิชัย พันธเสน, 2518) ซึ่งการลงทุนทางการศึกษาในแต่ละระดับและประเภทของการศึกษามีความแตกต่างกัน ทำให้ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาเฉลี่ยต่อนักศึกษาในแต่ละระดับ และประเภทของการศึกษาที่รัฐได้จัดสรรให้มีความแตกต่างกันตามไปด้วย โดยเฉพาะส่วนของค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐส่วนใหญ่มาจากเงินงบประมาณแผ่นดิน นอกนั้นมาจากแหล่งอื่นๆ ค่าธรรมเนียมการศึกษา เงินรายได้ของมหาวิทยาลัย เป็นต้น

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นคณะที่จัดตั้งขึ้นเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา การวิจัยและบริการวิชาการ สำหรับประชาชนในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนั้นจะเห็นได้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่ที่ศึกษาในคณะสาธารณสุขศาสตร์ เป็นนักศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งสถานภาพทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่อยู่ระดับยากจน การลงทุนทางการศึกษา ส่วนใหญ่ยังคงเป็นภาระของ

มหาวิทยาลัย แต่ในการจัดสรรงบประมาณจากภาครัฐในปัจจุบันไม่ได้สูงขึ้นทุกปีตามค่าครองชีพที่สูงขึ้น ทั้งในส่วนของงบประมาณแผ่นดินและงบประมาณเงินรายได้ ดังนั้น นักศึกษาของคณะสาธารณสุขศาสตร์ จำเป็นต้องมีค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่งที่นักศึกษาหรือผู้ปกครองจะต้องรับผิดชอบเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา ซึ่งค่าใช้จ่ายดังกล่าว อาจได้มาจากแหล่งต่างๆ เช่น เงินเดือนหรือรายได้ของบิดา/มารดา การกู้ยืมจากสถาบันการเงินรัฐบาลหรือเอกชน เป็นต้น ซึ่งจากการศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปี 2541 ที่ศึกษาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่เป็นตัวเงินของนักศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษา (เชษฐา โพธิ์ประทับ และคณะ, 2541) นักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ ซึ่งเป็นค่าธรรมเนียมการศึกษาที่จ่ายให้กับมหาวิทยาลัย จำนวน 12,290 บาทต่อปีการศึกษา โดยมีค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาโดยเฉลี่ย จำนวน 15,401.98 บาท ซึ่งการศึกษาดังกล่าวเป็นการศึกษาเมื่อ 10 ปีที่แล้ว แต่ในสภาพปัจจุบันค่าครองชีพได้ขยับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ระดับราคาค่าประเภทต่างๆ ได้ปรับตัวสูงขึ้นตาม ย่อมส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายของประชาชนทั่วไป รวมทั้งผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในทุกสถาบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา จึงทำให้เกิดปัญหาที่ว่า การลงทุนทางการศึกษาที่นักศึกษาใช้จ่ายไปในปัจจุบันเป็นไปอย่างเหมาะสมหรือไม่เพียงใด ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ โดยศึกษาเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักศึกษาแต่ละชั้นปี และศึกษาสภาพปัญหา รวมถึงความต้องการของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนักศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญสำหรับการตัดสินใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ที่มีหน้าที่ให้การสนับสนุนการจัดการศึกษาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร รวมทั้งผู้ปกครองและนักศึกษา ที่จะได้ทราบภาระความรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายทางการศึกษา นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อบุคคลหรือมูลนิธิที่จัดสรรทุนการศึกษาที่จะหาแนวทางการสนับสนุนนักศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ค่าเสียโอกาสทางการศึกษา พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินและสภาพปัญหาและความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนักศึกษาลัทธิพุทธศาสนาเถรวาท สาขาวิชาวิทยาศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อม และสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

วิธีการดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย สาขาวิชาวิทยาศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อมที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2551 ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 350 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ได้แก่ แบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของนักศึกษา ส่วนที่ 2 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา ส่วนที่ 3 ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการศึกษา ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษา ส่วนที่ 5 สภาพปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย

สำหรับข้อมูลด้านการเสียโอกาสทางการศึกษาจะใช้วิธีการคำนวณ ค่าเสียโอกาสจากรายได้ที่นักศึกษาต้องสูญเสียไปหลังจากสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แนวคิดที่ว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเข้าทำงานได้เลย จะมีรายได้ขั้นต่ำตามบัญชีเงินเดือนของระบบราชการ ตามพระราชกฤษฎีกา การปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 คือ จะได้รับเงินเดือนขั้นต่ำ 4,450 บาทต่อเดือน (ระดับ 1 ขั้น 1) และให้เพิ่มขึ้นปีละ 1 ขั้น และคิดอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ร้อยละ 3 ต่อปีของอัตราเงินเดือนขั้นต่ำ (โดยไม่คิดดอกเบี้ยทบต้น)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

โดยให้ผู้ช่วยนักวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีประจักษ์เพื่อชี้แจงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง และตรงประเด็นมากที่สุด โดยชี้แจงเป็นประเด็น และเป็นรายข้อเพื่อให้ผู้เก็บข้อมูลมีความเข้าใจที่ถูกต้อง และผู้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นผู้สอบถามข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยตรง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS โดยข้อมูลทั่วไป จะวิเคราะห์และนำเสนอค่าเฉลี่ย ร้อยละและการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักศึกษาแต่ละชั้นปี แต่ละสาขาวิชา จะวิเคราะห์ด้วยสถิติ One-way ANOVA

ผลการวิจัย

นักศึกษาส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 245 คน (ร้อยละ 70.0) ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 238 คน (ร้อยละ 68.1) มีอายุเฉลี่ย 19.9 (S.D = 1.269) อายุต่ำสุด 17 ปี และอายุสูงสุด 23 ปี เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 103 คน (ร้อยละ 29.4) เป็นนักศึกษาโควตา มากที่สุด คือ จำนวน 205 คน (ร้อยละ 58.4) ซึ่งเลือกเข้าศึกษาที่คณะ เป็นอันดับ 1 มากที่สุด คือ จำนวน 221 คน (ร้อยละ 63.1) โดยนักศึกษาจะพักอาศัยในหอพักมหาวิทยาลัยมากที่สุด คือ จำนวน 215 คน (ร้อยละ 61.4) ซึ่งมาเรียนโดยใช้รถจักรยานยนต์ เป็นส่วนใหญ่ คือ จำนวน 266 คน (ร้อยละ 76.0) และมีรายได้จากบิดา/มารดามากที่สุด จำนวน 330 คน (ร้อยละ 94.3) นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีรายได้พิเศษระหว่างเรียน จำนวน 332 คน (ร้อยละ 94.9) และไม่ได้รับทุนการศึกษา จำนวน 314 คน (ร้อยละ 89.7) นักศึกษาส่วนใหญ่กู้ยืมกองทุนการศึกษาจากรัฐบาล จำนวน 163 คน (ร้อยละ 46.6) และยืมจากนายทุนหรือเอกชนอีกจำนวน 40 คน (ร้อยละ 11.4)

สถานภาพด้านรายรับของนักศึกษาเพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายประจำ นั้น ส่วนใหญ่ ได้รับจากบิดา/มารดา 2,001-4,000 บาทต่อเดือน จำนวน 173 คน (ร้อยละ 49.4) ได้รับจากผู้ปกครอง/ญาติพี่น้อง 2,001-3,000 บาทต่อเดือน จำนวน 6 คน (ร้อยละ 1.7) นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีรายได้พิเศษ จำนวน 332 คน (ร้อยละ 94.9) สำหรับนักศึกษาที่มีรายได้พิเศษ มีรายได้ 500 บาทต่อเดือน จำนวน 11 คน (ร้อยละ 3.1)

สำหรับนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษาส่วนใหญ่ได้รับทุน 5,001-8,000 บาทต่อปี จำนวน 14 คน (ร้อยละ 4.0) มีนักศึกษาที่กู้ยืมจากรัฐบาลมากที่สุด 30,001-45,000 บาทต่อปี จำนวน 73 คน (ร้อยละ 20.9) และกู้ยืมจากนายทุนหรือเอกชน 10,000 – 30,000 บาทต่อปี จำนวน 15 คน (ร้อยละ 4.3) ค่าใช้จ่ายที่จ่ายเพื่อการศึกษา นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อม มีค่าใช้จ่ายสำหรับค่าธรรมเนียมการศึกษาตั้งแต่ปีชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 เฉลี่ย 32,627.59 บาทต่อภาคการศึกษา และสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีค่าใช้จ่ายสำหรับค่าธรรมเนียมการศึกษา ตั้งแต่ปีชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 เฉลี่ย 32,510.70 บาทต่อภาคการศึกษา นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อม มีค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษาโดยตรง ตลอด 4 ปี เฉลี่ยต่อเดือน จำนวน 11,735.84 บาท โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีค่าใช้จ่ายมากที่สุด คือ จำนวน 2,885.31 บาท ใกล้เคียงกับชั้นปีที่ 4 คือ จำนวน 2,736.19 บาท และค่าใช้จ่ายที่จ่ายมากที่สุด คือค่าเครื่องแบบนักศึกษา/ชุดปฏิบัติงานประจำชั้นปี คือ จำนวน 3285.01 บาท รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น กิจกรรมรณรงค์ จำนวน 2452.57 บาท สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมีค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษาโดยตรง ตลอดทั้ง 4 ปี เฉลี่ยต่อเดือน จำนวน 13,105.44 บาท โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าใช้จ่ายมากที่สุด จำนวน 4,698.75 บาท รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 3,571.39 บาท โดยมีค่าเครื่องแบบนักศึกษา/ชุดปฏิบัติงานประจำชั้นปี มากที่สุด จำนวน 3,249.87 บาท รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น กิจกรรมรณรงค์ จำนวน 2,584.94 บาท (ดังตารางที่ 1)

นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อมมีค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการดำรงชีพ ตลอด 4 ปี เฉลี่ยต่อเดือน จำนวน 29,191.63 บาท โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีค่าใช้จ่ายมากที่สุด คือ จำนวน 7,740.18 บาท ใกล้เคียงกับชั้นปีที่ 1 คือ จำนวน 7,554.00 บาท ค่าใช้จ่ายที่จ่ายมากที่สุดตลอดหลักสูตร คือค่าอาหารและเครื่องดื่ม คือ จำนวน 10,076.17 บาท รองลงมาคือ ค่าหอพัก/บ้านเช่า จำนวน 9,010.08 บาท สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมี

ค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพ ตลอดทั้ง 4 ปี เฉลี่ยต่อเดือน จำนวน 29,830.84 บาท โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีค่าใช้จ่ายมากที่สุด จำนวน 8,319.98 บาท รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 7,573.62 บาท และมีค่าใช้จ่ายมากที่สุดตลอดหลักสูตร คือค่าอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน 10,577.07 บาท รองลงมาคือค่าหอพัก/บ้านเช่า จำนวน 8,722.98 บาท

เมื่อศึกษาค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาทั้งค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาโดยตรง และค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพ ตลอดหลักสูตร จำนวน 360,047.35 บาท โดยมีค่าใช้จ่ายเพื่อดำรงชีพมากที่สุด 233,533.04 บาท ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษาโดยตรง จำนวน 126,514.31 บาท โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าใช้จ่ายมากที่สุด คือ จำนวน 105,576.16 บาท รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 97,003.92 บาท สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาทั้งค่าจ่ายเพื่อการศึกษาโดยตรง และค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพ ตลอดหลักสูตร จำนวน 376,000.94 บาท โดยมีค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพ มากที่สุด คือ 238,646.72 บาท ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษาโดยตรง จำนวน 137,354.22 บาท นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าใช้จ่ายมากที่สุด คือ จำนวน 110,178.96 บาท รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 107,130.96 บาท (ดังตารางที่ 1)

เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษาโดยตรงของนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตแต่ละชั้นปี พบว่าทั้งนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อม และนักศึกษาสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีค่าใช้จ่ายโดยตรงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการศึกษาโดยตรงหรือค่าใช้จ่ายเพื่อดำรงชีพนักศึกษาแต่ละชั้นปีของนักศึกษาแต่ละสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อม มีค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่นักศึกษาสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาในภาพรวม พบว่า นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร

บัณฑิต มีค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีค่า $p\text{-value} < 0.001$ (ดังตารางที่ 2)

ค่าเสียโอกาสการศึกษาในมหาวิทยาลัย เป็นรายได้ที่นักศึกษาต้องสูญเสียไปหลังจากสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในส่วนนี้มีแนวคิดที่ว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเข้าทำงานได้เลย จะมีรายได้ขั้นต่ำตามบัญชีเงินเดือนของระบบราชการ ตามพระราชกฤษฎีกา การปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 คือ จะได้รับเงินเดือนขั้นต่ำ 4,450 บาทต่อเดือน และคิดอัตราดอกเบี้ย 3% ของการนำเงินไปฝากไว้ในแต่ละปี (ไม่คิดดอกเบี้ยทบต้น) จากการศึกษา พบว่า นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต จะมีค่าเสียโอกาสเมื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย (ตั้งแต่ปีที่ 1 – ปีที่ 4) จำนวน 229,080 บาท และเมื่อคิดอัตราดอกเบี้ย 3% ของการนำเงินไปฝากไว้ในแต่ละปี (ไม่คิดดอกเบี้ยทบต้น) จะเป็นเงิน 6,872.40 บาท รวมเป็นค่าเสียโอกาสถึง 235,952.40 บาท และเมื่อศึกษาค่าเสียโอกาสทั้งหมดรวมดอกเบี้ยแล้ว จำนวน 370,848.77 บาท โดยนักศึกษาในชั้นปีที่ 1 จะมีค่าเสียโอกาสมากกว่าปีอื่น คือ 108,743.44 บาท รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 99,914.01 บาท สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย พบว่า นักศึกษามีค่าเสียโอกาสทั้งหมดรวมดอกเบี้ยแล้ว จำนวน 387,280.97 บาท โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าเสียโอกาสมากกว่าชั้นปีอื่น คือ จำนวน 113,484.33 บาท รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 110,344.89 บาท (ดังตารางที่ 3)

ภาพรวมของค่าใช้จ่ายทางการศึกษา พบว่า นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อม มีค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาทั้งหมด 599,928.77 บาท โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าใช้จ่ายทั้งหมด 162,143.44 บาท รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 155,834.04 บาท และนักศึกษาสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาทั้งหมด จำนวน 616,360.97 บาท โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ใกล้เคียงกัน คือ จำนวน 166,884.33 บาท และจำนวน 166,264.96 บาท (ดังตารางที่ 4)

พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อม มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ไม่แตกต่างกันระหว่างภาคการศึกษาต้นและภาคการศึกษาปลาย จำนวน 89 คน (ร้อยละ 52.4) และใช้เงินแตกต่างกันระหว่างภาคการศึกษาต้นและภาคการศึกษาปลาย จำนวน 81 คน (ร้อยละ 47.6)

สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ส่วนใหญ่แตกต่างกันระหว่างภาคการศึกษาต้นและภาคการศึกษาปลาย จำนวน 106 คน (ร้อยละ 59.0) และไม่แตกต่างกัน จำนวน 74 คน (ร้อยละ 41.0) โดยนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินแตกต่างกัน โดยภาคการศึกษาต้นใช้จ่ายมากกว่าภาคการศึกษาปลาย จำนวน 79 คน (ร้อยละ 97.5) ส่วนใหญ่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินภาคต้นมากกว่าภาคปลาย จำนวน 27 คน (ร้อยละ 33.3) สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันโดยภาคการศึกษาต้นมากกว่าภาคการศึกษาปลาย จำนวน 92 คน (ร้อยละ 86.9) โดยส่วนใหญ่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินภาคต้นมากกว่าภาคปลาย จำนวนเท่ากัน คือ 27 คน (ร้อยละ 25.5) (ดังตารางที่ 5)

สำหรับการวางแผนการใช้เงินส่วนใหญ่นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อม มีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน จำนวน 98 คน (ร้อยละ 57.3) ไม่ได้วางแผนการใช้จ่ายเงิน จำนวน 78 คน (ร้อยละ 42.7) ซึ่งส่วนใหญ่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จะมีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน จำนวน 34 คน (ร้อยละ 20.1) รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 30 คน (ร้อยละ 17.8) สำหรับการวางแผนการใช้จ่ายเงิน พบว่า ส่วนใหญ่มีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน จำนวน 109 คน (ร้อยละ 60.6) ไม่ได้วางแผนการใช้จ่ายเงิน จำนวน 71 คน (ร้อยละ 39.4) ซึ่งส่วนใหญ่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน จำนวนเท่ากัน คือ 32 คน (ร้อยละ 17.8) รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 27 คน (ร้อยละ 15.0) และยังพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อม มีเงินใช้พอดีทุกเดือน ใกล้เคียงกับ มีเงินไม่พอใช้เป็นบางเดือน คือ

จำนวน 70 คน (ร้อยละ 41.2) และ จำนวน 69 คน (ร้อยละ 40.6) นอกจากนี้ยังพบว่า มีนักศึกษาที่มีเงินไม่พอใช้ทุกเดือน จำนวนถึง 28 คน (ร้อยละ 16.5) แต่มีนักศึกษาที่มีเงินเหลือเก็บทุกเดือนเพียง 3 คน (ร้อยละ 1.8) (ดังตารางที่ 6) สำหรับ นักศึกษาสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีเงินใช้พอดีทุกเดือน ใกล้เคียงกับ มีเงินไม่พอใช้เป็นบางเดือน คือ จำนวน 66 คน (ร้อยละ 36.7) และ จำนวน 63 คน (ร้อยละ 35.0) นอกจากนี้ยังพบว่า มีนักศึกษาที่มีเงินเหลือเก็บทุกเดือน จำนวน 15 คน (ร้อยละ 8.3) และพบว่า มีนักศึกษาที่มีเงินเหลือเก็บทุกเดือน จำนวนถึง 15 คน (ร้อยละ 8.3) แต่ก็ยังมีนักศึกษาที่มีเงินไม่พอใช้ทุกเดือน จำนวนถึง 35 คน (ร้อยละ 19.4)

สภาพปัญหาและความต้องการของนักศึกษา พบว่า สภาพปัญหาของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ ที่สำคัญ 5 อันดับ คือ 1) ปัญหาทางการเงิน 2) ปัญหาการเรียน 3) ปัญหาด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร 4) ปัญหาด้านร้านค้าและบริการที่ไม่เพียงพอ และ 5) ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (ดังตารางที่ 7) และนักศึกษาที่มีความต้องการให้คณะสาธารณสุขศาสตร์ สนับสนุนเกี่ยวกับการศึกษา 5 อันดับ คือ 1) กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา 2) จัดหางานหรือสถานที่ประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา 3) จัดหางานทำระหว่างเรียนเพื่อเพิ่มรายได้ 4) กองทุนส่งเสริมการประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา และ 5) จัดหาเอกสาร ตำราเรียน และอุปกรณ์ให้เพียงพอ เพื่อไม่ให้นักศึกษาต้องจ่ายเพิ่ม (ดังตารางที่ 8)

เอกสารอ้างอิง

- เทียนฉาย กีระนันท์. (2531) "การศึกษา : หนึ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในประเทศไทย". ใน เศรษฐกิจไทยบนเส้นทางสันติประชาธรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2519). เศรษฐศาสตร์ : ทรัพยากรมนุษย์และกำลังคน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เชษฐา โพธิ์ประทับ และคณะ. (2541). รายงานการวิจัยเรื่อง "ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปี 2541." มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อภิชัย พันธเสน. (2518). เศรษฐศาสตร์การคลังว่าด้วยการศึกษา. สมาคมเศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์ กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Cohn, E. (1979). The Economics of Education. Ballinger Publish Corporation.
- Denison, E.F. (1982). The Sources of Economic Growth in the United State and the Alternatives Befor US. New York : Committee for Economic Development.
- Schultz, T.W. (1961). "Investment in Human Capital". American Economic Review, 51(March):1-17.

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1) จากผลการศึกษาค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาในแต่ละสาขาวิชา และแต่ละชั้นปี พบว่ามีความแตกต่างกันในค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพ ดังนั้น การประมาณค่าใช้จ่ายรวมถึงการวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาและผู้ปกครองที่จะส่งบุตร-หลาน เข้าศึกษาต่อในคณะสาธารณสุขศาสตร์ จะต้องพิจารณาตามลักษณะดังกล่าว

2) ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการลงทุนการศึกษา และถ้านักศึกษามีค่าใช้จ่ายสูง ทำให้ต้นทุนทางการศึกษาสูงขึ้น จะมีผลกระทบต่อการศึกษา การลงทุนทางการศึกษาของนักศึกษา หรือประสิทธิภาพการเรียนการสอน แม้ในปัจจุบันจะมีกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และกองทุนภาคเอกชนเพื่อการศึกษา แต่ไม่เพียงพอในความต้องการทางการศึกษา ในส่วนของคณะสาธารณสุขศาสตร์ ควรพิจารณาสนับสนุนให้นักศึกษามีการลดต้นทุนทางการศึกษา โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพ

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนงบประมาณเงินรายได้จากคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และขอขอบคุณคณาจารย์ และนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ตารางที่ 1 ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต จำแนกตามสาขาวิชาและชั้นปี

สาขาวิชา/ชั้นปี	ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยตรง				ค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพ		รวม ค่าใช้จ่าย
	A1	E	E*8	TA	F	F*8	
วิทยาศาสตร์สุขภาพ							
ชั้นปีที่ 1	12,000	4,143.02	33,144.16	45,144.16	7,554.00	60,432.00	105,576.16
ชั้นปีที่ 2	12,000	2,885.31	23,082.48	35,082.48	7,740.18	61,921.44	97,003.92
ชั้นปีที่ 3	5,600	1,971.32	15,770.56	21,370.56	7,157.85	57,262.80	78,633.36
ชั้นปีที่ 4	3,027.59	2,736.19	21,889.52	24,917.11	6,739.60	53,916.80	78,833.91
รวมทั้งหมด	32,627.59	11,735.84	93,886.72	126,514.31	29,191.63	233,533.04	360,047.35
อาชีวอนามัยและความปลอดภัย							
ชั้นปีที่ 1	12,000	4,698.75	37,590.00	49,590.00	7,573.62	60,588.96	110,178.96
ชั้นปีที่ 2	12,000	3,571.39	28,571.12	40,571.12	8,319.98	66,559.84	107,130.96
ชั้นปีที่ 3	5,600	2,595.20	20,761.60	26,361.60	7,160.73	57,285.84	83,647.44
ชั้นปีที่ 4	2,910.70	2,240.10	17,920.80	20,831.50	6,776.51	54,212.08	75,043.58
รวมทั้งหมด	32,510.70	13,105.44	104,843.52	137,354.22	29,830.84	238,646.72	376,000.94

หมายเหตุ : A1 หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาจ่ายให้กับมหาวิทยาลัย

E หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยตรง

E*8 หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยตรง 8 เดือน (ม.ย., ก.ค., ส.ค., ก.ย., พ.ย., ธ.ค., ม.ค., ก.พ.)

F หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยตรง แต่จำเป็นต้องจ่ายหรือค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพ

E*8 หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยตรง 8 เดือน (ม.ย., ก.ค., ส.ค., ก.ย., พ.ย., ธ.ค., ม.ค., ก.พ.)

TA หมายถึง ผลรวมของค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยตรง

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายทั้งหมดระหว่างชั้นปีของนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา/ ชั้นปี	Mean	S.D	95% CI		P –value
			Lower	Upper	
ชั้นปีที่ 1	1912.42	1265.02	1665.19	2159.65	< 0.001
ชั้นปีที่ 2	2113.83	1617.93	1792.80	2434.87	
ชั้นปีที่ 3	1086.06	688.33	921.93	1250.18	
ชั้นปีที่ 4	721.72	269.03	660.66	782.78	

ตารางที่ 3 ค่าเสียโอกาสจากการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนักศึกษาแทนการลงทุนจำแนกตามสาขาวิชาและชั้นปี

สาขาวิชา/ ชั้นปีที่	ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา	อัตราดอกเบี้ย 3%	รวม
วิทยาศาสตร์สุขภาพ			
1) ชั้นปีที่ 1	105,576.16	3,167.28	108,743.44
2) ชั้นปีที่ 2	97,003.92	2,910.12	99,914.04
3) ชั้นปีที่ 3	78,633.36	2,359.00	80,992.36
4) ชั้นปีที่ 4	78,833.91	2,365.02	81,198.93
รวม	360,047.35	10,801.42	370,848.77
อาชีวอนามัยและความปลอดภัย			
1) ชั้นปีที่ 1	110,178.96	3,305.37	113,484.33
2) ชั้นปีที่ 2	107,130.96	3,213.93	110,344.89
3) ชั้นปีที่ 3	83,647.44	2,509.42	86,156.86
4) ชั้นปีที่ 4	75,043.58	2,251.31	77,294.89
รวม	376,000.94	11,280.03	387,280.97

ตารางที่ 4 ภาพรวมค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนักศึกษาลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต จำแนกตามสาขาวิชา และชั้นปี

สาขาวิชา/ชั้นปี	ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับ การศึกษาโดยตรง	ค่าใช้จ่ายเพื่อ การดำรงชีพ	ค่าเสียโอกาส	ดอกเบี้ย	รวมค่าใช้จ่าย
วิทยาศาสตร์สุขภาพ					
ชั้นปีที่ 1	45,144.16	60,432.00	53,400.00	3,167.28	162,143.44
ชั้นปีที่ 2	35,082.48	61,921.44	55,920.00	2,910.12	155,834.04
ชั้นปีที่ 3	21,370.56	57,262.80	58,560.00	2,359.00	139,552.36
ชั้นปีที่ 4	24,917.11	53,916.80	61,200.00	2,365.02	142,398.93
รวมทั้งหมด	126,514.31	233,533.04	229,080.00	10,801.42	599,928.77

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละความแตกต่างและไม่แตกต่างของค่าใช้จ่ายระหว่างภาคการศึกษาด้านและภาคการศึกษาปลาย จำแนกตามสาขาวิชาและชั้นปี

สาขาวิชา/ชั้นปี	แตกต่าง		ไม่แตกต่าง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์สุขภาพ						
ชั้นปีที่ 1	21	12.40	32	18.80	53	31.20
ชั้นปีที่ 2	28	16.50	19	11.20	47	27.70
ชั้นปีที่ 3	9	5.20	28	16.50	37	21.70
ชั้นปีที่ 4	23	13.50	10	5.90	33	19.40
รวมทั้งหมด	81	47.60	89	52.40	170	100.00
อาชีวอนามัยและความปลอดภัย						
ชั้นปีที่ 1	33	18.30	17	9.40	50	27.70
ชั้นปีที่ 2	33	18.30	20	11.10	53	29.40
ชั้นปีที่ 3	13	7.40	20	11.10	33	18.50
ชั้นปีที่ 4	27	15.00	17	9.40	44	24.40
รวมทั้งหมด	106	59.00	74	41.00	180	100.00

ตารางที่ 6 การวางแผนการใช้จ่ายเงินล่วงหน้าของนักศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาและชั้นปี

สาขาวิชา/ชั้นปี	ไม่ได้วางแผน		วางแผน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์สุขภาพ						
ชั้นปีที่ 1	18	10.70	34	20.10	52	30.80
ชั้นปีที่ 2	17	10.10	30	17.80	47	27.90
ชั้นปีที่ 3	24	14.20	13	7.70	37	21.90
ชั้นปีที่ 4	13	7.70	21	11.70	33	19.40
รวมทั้งหมด	72	42.70	98	57.30	170	100.00
อาชีวอนามัยและความปลอดภัย						
ชั้นปีที่ 1	18	10.00	32	17.80	50	27.80
ชั้นปีที่ 2	21	11.70	32	17.80	53	29.40
ชั้นปีที่ 3	15	8.30	18	10.00	33	18.30
ชั้นปีที่ 4	17	9.40	27	15.00	44	24.40
รวมทั้งหมด	71	39.40	109	60.60	180	100.00

ตารางที่ 7 สภาพปัญหาในการศึกษา 5 อันดับที่นักศึกษาเลือก

สภาพปัญหา	ปัญหา		อันดับที่
	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านการเงิน	161	76.10	1
ด้านการเรียน	114	64.10	2
ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร	62	61.20	3
ด้านร้านค้า(ร้านอาหาร) ไม่เพียงพอ	55	55.60	4
ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	53	53.50	5
ด้านหอพัก/ที่พักอาศัย	47	49.60	6
ด้านอาจารย์ผู้สอน	44	47.80	7
ด้านกีฬา	37	40.70	8
ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา	36	40.00	9
ด้านอื่น ๆ	12	33.40	10

ตารางที่ 8 ความต้องการด้านการเรียนการสอน 5 อันดับที่นักศึกษาต้องการ

ความต้องการด้านการเรียนการสอน	ความต้องการ		อันดับที่
	จำนวน	ร้อยละ	
กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา	82	46.90	1
จัดหางานหรือสถานที่ประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา	80	33.60	2
ทุนการศึกษา/ทุนเรียนดี	76	33.20	3
จัดหางานทำระหว่างเรียนเพื่อเพิ่มรายได้	63	28.40	4
กองทุนส่งเสริมการประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา	49	25.30	5
จัดหาเอกสาร ตำราเรียนและอุปกรณ์	43	24.00	6
จัดสถานที่ฝึกปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ในการประกอบอาชีพ	42	22.50	7
การจัดสอนเสริมพิเศษ	32	21.50	8
ทุนการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้นทั้งในและต่างประเทศ	26	19.50	9
จัดหาที่พักอาศัยราคาถูก	23	16.90	10